

A bakhátas és hagyományos síkművelésű dohánytermesztés összehasonlító vizsgálatának eredményei

EISLER JÓZSEF

Bevezetés

1977-ben egy új dohánytermesztési technológia bevezetése érdekében kísérletek kezdődtek el hazánkban.

Ez az új technológia jelentősen eltér a hagyományos művelési módtól, több tekintetben.

Az eltérések közül legszembetűnőbb a törőgépek alkalmazása, valamint az ezzel összefüggő termesztési mód. A törőgépek alkalmazásainak alapfeltétele ugyan a bakhátak készítése, de ez a művelési mód önmagában is kedvezően hat a dohánytermesztésre.

Vizsgálatok szerint (1) a bakhátakba történő ültetés hatására erőteljesebb gyökerek fejlődnek, ami lehetővé teszi az intenzívebb tápanyagcserét a növény számára. Elősegíti tavasszal a talaj felmelegedését, kedvező vízelvezető tulajdonsága révén csökkenti a veszélyét, illetve a lehetőségeit a „láb-víz” kialakulásának. További előnye, hogy egyszerűbbé válik a műtrágyák és növényvédő szerek sorbaadagolásának művelete.

A magas bakhátakban (2) kellően fellazított talaj esetén az erőteljes gyökérzet következtében a tövek erősek, egyenes szárúak lesznek, mely elősegíti a betakarítógép alkalmazásának eredményességét.

A Dohánykutató Intézetben (3) kidolgozott termesztés-technológiának is egyik leglényegesebb eleme a bakhátak készítése, amit sikeresen alkalmaznak az üzemi dohánytermesztés és kísérletek végzése során egyaránt.

Az említett kedvező tulajdonságok ellenére sem terjed a kívánt mértékben ez a termesztési mód!

Az elterjedésnek jelenleg gátja az eszközök hiánya, valamint az a széleskörűen elterjedt nézet, mely szerint a talaj felületének növelése – a bakhátak készítésével – a párolgási veszteség fokozása révén csökkenti a talaj nedvességtartalmát.

E kérdés tisztázására kísérleteket végeztünk 1981–83. között a sík- és bakhátas művelési módok összehasonlítására, elsősorban a talajnedvesség-tartalom alakulása szempontjából, üzemi és kisparcellás körülmények között.

1. Anyag és módszer

1.1 A kísérletek körülményei

1981-ben üzemi körülmények között a hajdúhadházi Bocskai Mgtsz-ben, valamint a kállósemjéni Új Élet Mgtsz-ben, 1982-ben üzemi körülmények között a Dohánykutató Intézet pallagi kutatótelepén, míg 1983-ban ugyancsak Pallagon, de kisparcellás kísérletben végeztük vizsgálatainkat. A vizsgálatok éveiben uralkodó időjárás főbb

jellemzői – a meteorológiai állomások megfigyelései alapján – az 1. táblázatban került összefoglalásra.

1. táblázat

A kísérleti helyeken mért meteorológiai adatok a tenyészidő során

Kísérleti helyek	Átlag hőmérséklet °C			Csapadékösszeg mm		
	1981	1982	1983	1981	1982	1983
Hajdúhadház	20,2	—	—	215	—	—
Kállósemjén ..	20,7	—	—	205	—	—
Pallag	—	19,2	18,4	—	311	190
50 éves átlag ..	18,6	18,6	18,6	295	295	295

A kísérletek talaja Hajdúhadházán és Pallagon vályogos-homok, míg Kállósemjénben homok volt. A hajdúhadházi és pallagi kísérleti terület talajára a kielégítő, illetve jó, míg a kállósemjéni terület talajára a gyenge tápanyag-ellátottság volt a jellemző.

A bakhátak magassága 25–40 cm között változott, amit az ültetés előtt 10–14 nappal készítették el, a gazdaságok.

Hajdúhadházán mérsékelten magasra készítették a bakhátakat és a tenyészidő folyamán töltögetéssel alakították ki a szükséges magasságot.

Kállósemjénben és Pallagon a bakháthúzás alkalmával alakították ki a végső formát és magasságot.

A sortávolság Pallagon 105 cm, a két termelő üzemben pedig 117 cm volt.

1981-ben Hajdúhadházon és Kállósemjénben Coker 319, míg 1982 és 1983-ban a Pallagi Kutatótelepen Hevesi 744-es fajtával végeztük vizsgálatainkat.

1.2 A vizsgálat módszere

A talajnedvesség-tartalom alakulását az ültetést követően 14 naponkénti mintavételezésekkel 4 ismétlésben vizsgáltuk. A mintavételi mélységek 1981-ben 0–20 cm, 20–40 cm és 40–60 cm volt. 1982–83-ban az esetleg mutatkozó különbségek pontosabb behatárolása végett a 0–10, 10–20, 20–40, 40–80 cm-es talajrétegek nedvességtartalmát vizsgáltuk.

A mintavételi mélységeket – bakhátas termesztésnél a bakhát tetejétől, míg síkművelésnél a talajfelszín felületétől számítva határoztuk meg.

A művelési módok hógazdálkodási tulajdonságainak vizsgálata céljából mértük a 0–20 cm-es talajréteg hőmérsékletét a bakhátas és síkművelési módban egyaránt, a talajminta-vételezések időpontjában, higanyos hőmérők segítségével.

Mindkét vizsgálat eredményeit statisztikai módszerekkel értékeltük.

2. táblázat

A talajnedvesség tartalmának alakulása a két összehasonlított művelési mód 0–60 cm-es talajrétegében

Hajdúhadház 1981

A kiültetéstől számított mintavételi időpontok nap	Talajnedvesség rétegenként %-ban					
	0–20 cm-es talajréteg		20–40 cm-es talajréteg		40–60 cm-es talajréteg	
	Síkművelés	Bakhátas m.	Síkművelés	Bakhátas m.	Síkművelés	Bakhátas m.
14.	10,83	8,11	12,16	12,06	12,73	13,63
28.	10,25	4,96	12,50	12,10	12,46	17,43
42.	10,10	9,63	11,86	11,06	12,10	12,90
56.	8,63	8,26	10,10	10,00	11,63	12,86
70.	7,52	4,98	8,94	7,11	10,14	10,73
84.	9,40	7,60	8,40	7,46	9,66	10,50
Összesen	58,73	43,54	63,96	59,79	68,72	78,05
Középérték	9,78	7,25	10,66	9,96	11,45	13,00
Adott talajréteg két művelési módjának SzD5%		2,36		2,60		2,54

3. táblázat

A talajnedvesség tartalmának alakulása a két összehasonlított művelési mód 0–60 cm-es talajrétegében

Kállósemjén 1981

A kiültetéstől számított mintavételi időpontok - nap -	Talajnedvesség rétegenként %-ban					
	0–20 cm-es talajréteg		20–40 cm-es talajréteg		40–60 cm-es talajréteg	
	síkművelés	bakhátas m.	síkművelés	bakhátas m.	síkművelés	bakhátas m.
14.	12,03	9,8	15,30	13,80	12,13	14,80
28.	11,03	10,16	13,46	12,10	12,53	15,56
42.	12,13	11,96	15,10	13,96	12,56	19,33
56.	11,13	10,10	13,90	12,40	12,80	17,46
70.	11,47	10,22	14,48	13,39	13,99	15,50
84.	11,71	10,56	12,37	12,13	11,64	12,52
Összesen	69,50	62,80	84,61	77,78	75,65	95,17
Középérték	11,58	10,46	14,10	12,96	12,60	15,86
Adott talajréteg két művelési módjának SzD5%		1,80		1,25		2,23

Tájékoztató jelleggel 1981-ben 10–10 átlagos tő zöld levéltermését, míg 1983-ban – ismétlés nélkül – a beállított parcellák zöld- és szárazsúlyát is mértük. Az átlagos tövek véletlenszerűen kerültek kijelölésre.

1983-ban a gyökértömeg alakulásának vizsgálatával egészítettük ki pallagi kísérletünket ugyancsak tájékoztató adatok nyerése érdekében. A vizsgálatokat szántóföldi gyökérmosással, szárítással végül súlymérésekkel végeztük.

2. Eredmények ismertetése

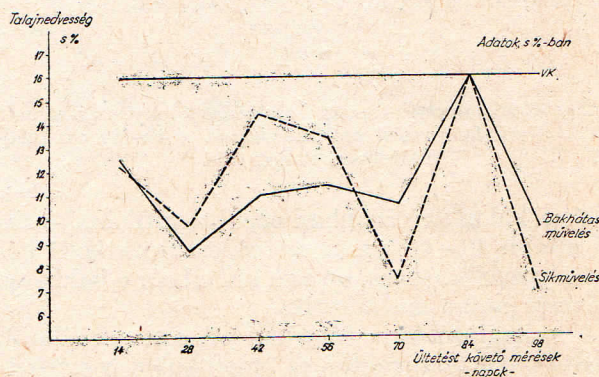
2.1 Talajnedvesség-tartalom alakulása

Hajdúhadházán (1981) a talajnedvesség mérések eredményeiből – 2. táblázat – megállapítható volt, hogy a 0–20 cm-es talajrétegben szignifikáns különbség adódott a hagyományos művelés javára.

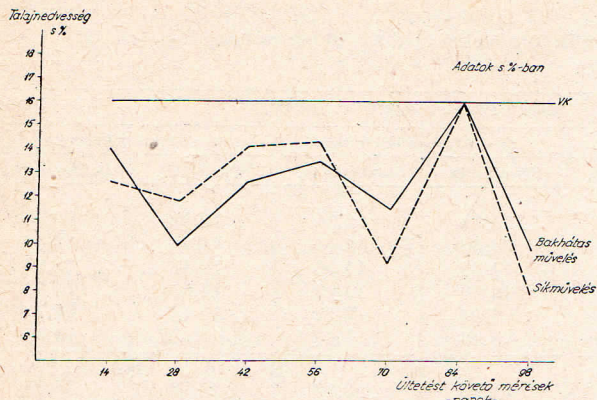
A 20–40 cm-es talajrétegből kapott eredmények, már lényeges különbséget nem mutattak, míg a 40–60 cm réteg eredményeiből megállapítható volt,

hogy a bakhátas művelési eljárásnál kedvezőbben alakult a talajnedvesség-tartalma.

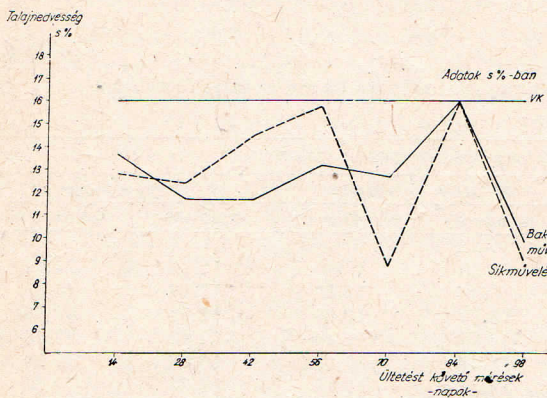
A Kállósemjéni vizsgálatok eredményeiből – 3. táblázat – megállapítható, hogy a 0–20 cm-es és 20–40 cm-es talajrétegben kedvezőbben alakul a talajnedvesség-tartalma síkművelési eljárás esetében.

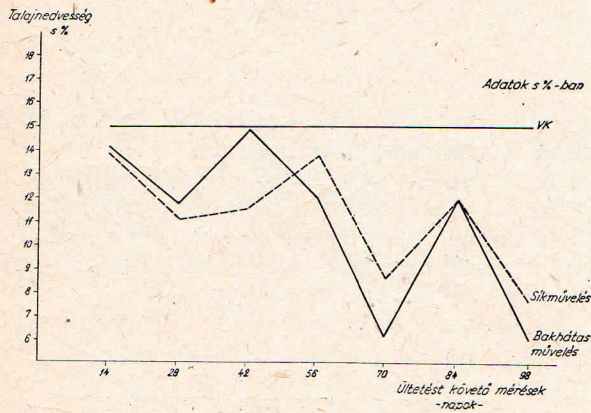
1. ábra. Talajnedvesség-tartalom alakulása a tenyészidő során a bakhátas és síkművelésű technológiáknál a 0–10 cm talajrétegekben, Pallag 1982

2. ábra. Talajnedvesség-tartalom alakulása a tenyészidő során a bakhátas és síkművelési technológiáknál a 10–20 cm talajrétegekben, Pallag 1982

3. ábra. Talajnedvesség-tartalom alakulása a tenyészidő során a bakhátas és síkművelési technológiáknál a 20–40 cm talajrétegekben, Pallag 1982

4. ábra. Talajnedvesség-tartalom alakulása a tenyészidő során a bakhátas és síkművelési technológiáknál a 40–80 cm talajrétegekben, Pallag 1982

Ez a különbség azonban nem szignifikáns. A talaj alsóbb 40–60 cm-es rétegében mutatkozó különbség már lényeges, de ez a különbség a bakhátas művelés javára mutatkozik.

A pallagi telepen 1982-ben végzett vizsgálatok eredményeit összevontan és külön-külön is értékeltük talajrétegenként. Az egyes talajrétegek nedveségtartalmának alakulását az 1–4. ábrák szemléltetik.

Megállapítható volt, hogy sem az egyes mérések alkalmával, sem az összes mérés átlagában (4. táblázat) szignifikáns különbség nem volt a vizsgált talajrétegekben.

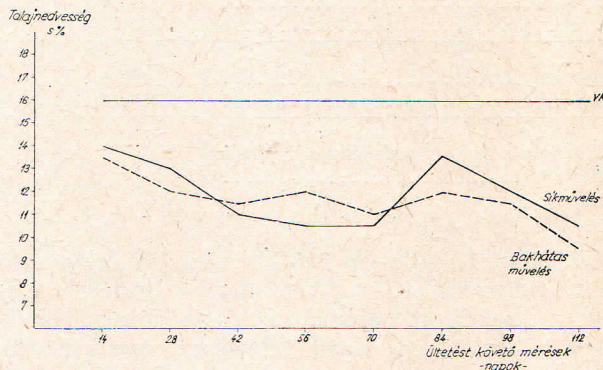
4. táblázat

Talajnedvesség alakulása a 0–80 cm-es talajrétegekben összevontan
Pallag 1982

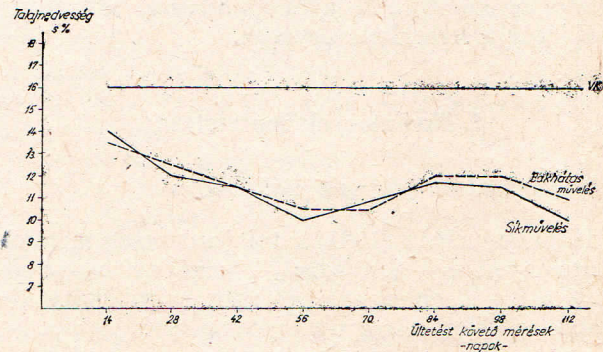
A kiültetéstől számított mintavételi időpontok – nap –	Bakhátas művelés súly %	Síkművelés súly %
14.	13,58	12,89
28.	10,49	11,24
42.	12,54	13,66
56.	12,48	14,33
70.	10,23	8,46
84.	15,00	15,00
98.	8,86	7,85
Összesen	83,18	83,43
Átlag	11,88	11,91
SzD5%		2,92

A két művelési módnál az egyes mérések alapján 0–12% közötti különbségek adódtak.

1983-ban kapott egyes talajrétegekre vonatkozó nedveségtartalmi eredményeket 5–8. ábrák szemléltetik.

5. ábra. Talajnedvesség-tartalom alakulása a tenyészidő során a bakhátas és síkművelési technológiáknál a 0–10 cm talajrétegekben, Pallag 1983

6. ábra. Talajnedvesség-tartalom alakulása a tenyészidő során a bakhátas és síkművelési technológiáknál a 10–20 cm talajrétegekben, Pallag 1983

8. táblázat

Talajhőmérsékleti értékek alakulása a 0–20 cm-es talajrétegben
Pallag 1982

A kiültetéstől számított mintavételi időpontok -nap-	Bakhátas művelés °C	Síkművelés °C	Különbség °C
14.	18,33	19,00	-0,67
28.	23,66	24,83	-1,17
42.	18,50	18,00	+0,50
56.	21,16	20,50	+0,66
70.	17,50	18,16	-0,66
84.	16,00	16,50	-0,50
98.	17,33	17,83	-0,50
Összesen	132,48	134,82	-2,34
Átlag	18,92	19,26	-0,33
SzD ₅ %		3,72	

9. ábra. Terméseredmények alakulása a bakhátas és síkművelési eljárásokban, Pallag 1983

9. táblázat

Talajhőmérsékleti értékek alakulása a 0–20 cm-es talajrétegben
Pallag 1983

A kiültetéstől számított mintavételi időpontok -nap-	Bakhátas művelés °C	Síkművelés °C	Különbség °C
14.	19,40	19,33	+0,07
28.	22,54	21,66	+0,88
42.	23,66	23,00	+0,66
56.	21,16	20,30	+0,86
70.	18,50	19,00	-0,50
84.	16,00	16,33	-0,33
98.	17,20	16,60	+0,60
112.	17,66	17,00	+0,66
Összesen	156,12	153,22	+2,9
Átlag	19,51	19,15	+0,36
SzD ₅ %		2,75	

1981-ben a hajdúhadházi és kállósemjéni vizsgálatok eredményeiből megállapítható, hogy ha kismértékben is, de jobban felmelegedett a talaj a bakhátas művelésnél. A mért legnagyobb különbségek Kállósemjénben 4,3 °C, míg Hajdúhadházon 3,6 °C volt.

1982-ben Pallagon a 3. és 4. mérések alkalmával volt csak magasabb az átlagos talajhőmérséklet a bakhátas termesztési mód esetében.

A többi mérés alkalmával ha kismértékben is, de felülmúlta a síkművelési eljárás talajhőmérséklete az új művelési eljárás átlagos talajhőmérsékletét. Az összevont eredmények alapján a különbség azonban mindössze 0,33 °C-os volt, amely szignifikanciát nem mutatott.

1983-ban pallagi kutatótelepen beállított kisparcellás kísérletben az 5. és 6. mérések alkalmával alacsonyabb, míg a többi mérés alkalmával magasabb volt a talajhőmérséklet az új technológia esetében. A mérések átlagában a különbség 0,36 °C-os volt.

2.3 Terméseredmények alakulása

A tájékozódó jelleggel vizsgált zöldtermés-eredmények – 10–10 átlagos tő esetében – Hajdúhadházon (1981) szignifikanciát mutattak. A bakhátas művelési eljárás javára mutatkozó különbség 28%-ot meghaladta.

10. táblázat

Zöldsúly eredmények alakulása 10–10 tő átlagában
Hajdúhadház 1981

Mérések	Bakhátas művelés	Síkművelés	Különbség
	Zöldsúly /tő g-ban		
1.	310	260	50
2.	315	285	30
3.	310	240	70
4.	315	275	40
5.	230	210	20
6.	280	195	85
7.	325	180	145
8.	270	180	90
9.	255	185	70
10.	330	280	50
Összesen	2940	2290	650
Középérték	294	229	65
SzD ₅ %			41,6

1983-ban (Pallag) hasonlóan kedvező eredményeket kaptunk az új termesztéstechnológia szempontjaiból.

Az ismétlés nélkül beállított kísérletben 7%-os különbség adódott.

2.4 Gyökértömeg vizsgálati eredmények

A 10–19 átlagos tő gyökérzete közül mindössze kettő volt kisebb a hagyományos művelési eljárás-hoz viszonyítva. (Pallag 1983) A két középérték alapján a bakhátas termesztési módnál 33%-kal nagyobb gyökértömeg képződött a tenyészidő végére, e különbség szignifikánsnak mutatkozott.

11. táblázat

Gyökértömeg alakulása a bakhátas és síkművelési eljárásokban
Pallag 1983

Mérések	Bakhátas művelés	Síkművelés	Különbség
	- g -		
1.	68,123	43,147	24,976
2.	49,815	40,128	9,687
3.	77,423	40,824	36,599
4.	61,058	38,940	22,118
5.	64,172	44,672	19,500
6.	39,054	41,540	- 2,486
7.	77,014	60,128	16,886
8.	67,152	39,172	27,980
9.	40,784	44,924	- 4,140
10.	49,984	52,144	- 2,160
Összesen	594,579	445,619	148,960
Középérték	59,457	44,561	14,896
SzD ₅ %			6,410

3. Következtetések

A hároméves vizsgálatok eredményeiből megállapítható, hogy a bakhátas és síkművelésű dohánytermesztési technológiák között vízgazdálkodási szempontból a talaj felső rétegében – elsősorban 0–10 cm, esetleg 10–20 cm-ig – különbség adódik a síkművelési eljárás javára.

Ez a különbség azonban nem döntő.

A felső talajréteg kiszáradásának mértéke, vagyis a kiszáradt talajréteg vastagsága az időben és jó minőségben elvégzett kultivátorozásokkal jelentősen csökkenthető. E műveletek hatására a talajfelszínen kialakult porhanyos réteg, vagy „porréteg” szigetelő hatásúvá válik, így ez a talaj a további kiszáradástól megvédi, legyen az sík- vagy bakhátas művelési eljárás.

E szigetelő hatást alátámasztják azok a vizsgálati eredmények, melyek az alsóbb rétegekben már lényeges különbséget nem mutattak ki, sőt bizonyos esetekben a bakhátas termesztés kiegyenlített vízgazdálkodást biztosított a dohány számára.

A felső talajréteg viszonylagos „kiszáradása” ugyanakkor kedvezően hat a gyökérszövet alakulására és annak mennyiségére. A gyökerezési mélység növekedése következtében a talaj kedvezőbb és kiegyenlített vízgazdálkodású rétegében helyezkedik el a gyökérszövet jelentős része, így a kisebb-nagyobb vízhiányos periódusokat csapadékszegény időszakokat a növény könnyebben képes elviselni, ugyanakkor a különböző mechanikai hatásokkal szemben (szél, gépi művelés, gépi törés) ellenállóbbá válik. A mérések szerinti 33%-os gyökértömeg-különbség intenzívebb anyagcserét tesz lehetővé a növény számára, amely végül is nagyobb termés-eredmények elérését teszi lehetővé.

Hőgazdálkodás tekintetében az eltérések nem lényegesek. A felületnövekedés következtében ha

kismértékben is (talajtípustól függően) de jobban felmelegszik a talaj bakhátas termesztés esetén, mely kedvezőbb feltételeket biztosít a fejlődéshez, csökkenti a veszélyét a különféle gyökérbetegségek kialakulásának.

A kedvező kísérleti és gyakorlati eredmények, valamint az irodalmi ajánlások alapján e dohánytermesztési mód szélesebb körben való bevezetése indokolt.

Jelenleg azonban a szükséges eszközök – bakhát-húzó, bakhátművelő – hiánya a gyakorlati alkalmazásba való bevezetés helyzetét jelentősen korlátozza éppen úgy, mint a gazdaságok részéről mutatózó érdeklődés hiánya.

IRODALOM

- [1] Dr. Gáti György: Új dohánytermesztési technológia bevezetése hazánkban Dohányipar 1981. 2. sz. p. 71–78.
- [2] Dr. Móger János: Korszerű dohánytermesztés Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1953. p. 16–17.
- [3] Dr. Kovács András – Eisler József: Üzemi dohánytermesztés tapasztalatai a Dohánykutató Intézetben 1983–84. évek alapján Dohányipar 1985. 2. sz. p. 51–56.

ÖSSZEFOGLALÁS

A szerző három éven át üzemi és kisparcellás kísérletekben vizsgálta a bakhátas és síkművelésű dohánytermesztési technológiákat, különös tekintettel azok víz- és hőgazdálkodási tulajdonságaira. A kapott eredményekből megállapította, hogy a talaj felső 10–20 cm-es rétegében kedvezőtlenebbek a nedvességi viszonyok bakhátas termesztés esetén, de véleménye szerint ez nem befolyásolja a technológia eredményességét, miután a gyökérszövet túlnyomó többsége 30–40 cm-es talajrétegben helyezkedik el, ahol már kedvező a vízellátottság.

Hőgazdálkodás tekintetében megállapította, hogy a kismértékben is (talajtípustól függően), de jobban felmelegszik a talaj bakhátas termesztés esetén, amely kedvező feltételeket biztosít a fejlődéshez. Véleménye szerint a bakhátas termesztési technológiát szélesebb körben kellene alkalmazni.

ZUSAMMENFASSUNG

Der Autor während drei Jahren hat in betrieblichen und Kleinparzellen – Versuchen hat die Technologien für die flache und Bock – Kultivation geprüft, mit besonderer Hinsicht auf ihre Eigenschaften der Wasser- und Wärmewirtschaft. Aus den bekommenen Ergebnissen hat er festgestellt, dass in der oberen Schicht von 10–20 cm des Bodens die Verhältnissen der Feuchtigkeit ungünstiger sind im Falle des Anbaues nach dem Bocksystem, aber nach seiner Ansicht das beeinflusst nicht die Wirksamkeit der Technologie, da der überwiegende Teil der Wurzeln befindet sich im Bodenschicht von 30–40 cm, wo die Wasserversorgung schon günstig ist.

SUMMARY

The author analyzed during 3 years in large scale and small plot experiments the technologies of tobacco growing in ridge and plain, in special consideration of their water and heat economy properties. From the got results he stated, that in the upper layer of the soil (10–20 cm) the moisture conditions are more unfavourable in case of growing in ridge, but in his opinion it doesn't influence on the effectiveness of technology, because the majority of the root system is placed in 30–40 cm soil layer, where the water supply is favourable.

As regards heat economy, he stated, that even if in a small degree (depending on soil type) but the soil gets much warmer

in case of growing in ridge, which ensures favourable conditions for the developing. In his opinion the technology of growing in ridge should be applied more extensively.

РЕЗЮМЕ

В течение трёх лет автор изучал технологии табаководства в тире и в плоскости, ввиду их свойств водного и теплового хозяйства. Из полученных результатов он установил, что в верхнем слое почвы (10–20 см) условия

влажности более неблагоприятны в случае табаководства в тире, но по его мнению это не влияет на успешность технологии, потому что большинство корней находится в 30–40 см почвенном слое, где водоснабжение уже благоприятно.

С точки зрения теплового хозяйства он установил, что если и минимально (в зависимости от типа почвы) но больше нагревается почва в случае табаководства в тире, что обеспечивает благоприятные условия для развития. По его мнению технология табаководства в тире должна бы быть более широко употреблена.

Beszámoló a MÉTE Dohányipari Szakosztályának 1985. október 24-i vezetőségválasztó taggyűléséről

Az 1985. szeptember 26-án a Pécsi Dohánygyárban tartott vezetőségi ülés október 24-re tűzte ki a vezetőségválasztó taggyűlés időpontját. A választás megfelelő előkészítése érdekében megválasztotta a jelölőbizottságot, melynek vezetője Győriványi Béla, tagjai Laza Judit és Ratalics István lettek. A cél az volt, hogy az új vezetőségbe olyan tagok kerüljenek jelölésre, akiket az üzemi csoportok tagjai javasolnak, és munkájukban támogatnak.

A választás napján negyvenhárom küldött jelent meg a Dohánykutató Intézet tanácstermében. A megjelenteket Bordács István elvtárs, a szakosztály elnöke üdvözölte.

Az elmúlt öt év munkájáról a régi vezetőség nevében Gőri István titkár számolt be. Beszámolójának első részében a MÉTE jelenlegi szervezeti felépítését és működését ismertette. Beszélt a fontosabb eseményekről és az elkövetkező időszak feladatairól. A szakosztály működésével kapcsolatban a csökkenő létszámra hívta fel a figyelmet, valamint a fiatalok és a nem speciálisan dohányipari szakemberek (közgazdászok, számítástechnikai és jogi szakemberek) megnyerésének fontosságára. Ismertette az elvégzett munkát és a vele kapcsolatos problémákat. Ezután Bordács István benyújtotta a régi vezetőség lemondását.

A beszámoló után néhány hozzászólás következett, majd a jelölőbizottság terjesztette elő javaslatát.

A választás eredményeként a szakosztály új vezetősége a következő:

A Dohányipari Szakosztály elnöke:

Vidéki Imre DOHÉSZK

A Dohányipari Szakosztály titkára:

Gőri István KML

Vezetőségi tagok:

Borbély György Dohányfermentáló, Budapest

Tóth János NYIDOFER

Vajdics Zoltán Debreceni Dohánygyár

Várhelyi József Egri Dohánygyár

Monár Adámné Pécsi Dohánygyár

Csoma Árpád Sátoraljaújhelyi Dohánygyár

Dr. Nemes Sándor Dohánykutató Intézet

A MÉTE elnökségi tagságára a Dohányipari Szakosztály részéről javasolva:

Gőri István

Küldöttek a MÉTE közgyűlésére:

Jóna Pál NYIDOFER

Dr. Teichmann Farkasné Debreceni Dohánygyár

Bárdos Miklósné dr. Egri Dohánygyár

Keszténé Kiss Jolán Pécsi Dohánygyár

Dudás Miklósné Sátoraljaújhelyi Dohánygyár

Vidéki Imre DOHÉSZK

Dr. Nemes Sándor DOKUT

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani az eddigi vezetőségnek végzett munkájáért. Szakosztályunk eddigi elnöke – Bordács István – nyugdíjba menetele miatt nem vállalta az újra jelölést. Neki külön köszönjük a szakosztály vezetésében végzett eredményes munkáját.

A jövő évi központi szervezésű programok a következők:

Dohányipari termékek minősége és a minőség-biztosítás költségei

Budapest január

A dohánytermesztés aktuális problémái

Máriapócs február

A dohánytermesztés aktuális problémái

Kiskunfélegyháza március

A Dohánykutató Intézet szakmai napja

Debrecen május

A fermentálási tevékenység elemző értékelése

Szolnok június

Az új gyártócsarnok üzembeállításának tapasztalatai

Pécs augusztus

Dohányipari vállalatok együttműködése

Sátoraljaújhely szeptember

Dohánytermesztők és cigarettagyártók tanácskozása

Eger október